

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXIX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

tur resurrectio a peccatis, ut ante fuit ostensum) *sed tales qui animam per peccata regnantia perdiderant, Satanæ & mundo servierant, & qui bestiam & imaginem bestie adoraverant* (falsum hoc, nam & pii quotidie surgunt à peccatis, per ulteriores scilicet gradus) Nam quando iterum quero, *quenam causa fuerit, quare illi qui spiritualiter tandem resurgunt antea fuerint in morte? clarissimum est, causam non fuisse vel confessionem nominis Jesu vel rejectionem bestie, sed quia diaboli & bestie adoratores fuere. Ex quibus manifestum est, spirituales resurrectionem e peccatis locum hic habere non posse, nam quicumque hic resurgunt, non ideo resurgunt quia antea in regnante aliquo peccato, in quo mortui erant hæserent, ex quo ipsis fuerat resurgendum, sed in quibus gratia Domini nostri Jesu Christi regnavit, & qui abrenunciantes peccatis & seculo huic malo, testimonium Jesu perhibuere, propter quod morte corporali puniti sunt ex quâ morte ad primam hanc resurrectionem vivificati resurgunt & c.*

CXIX. Sit ergo ex hisce collectum quartum Argumentum hujusmodi: *Quicumque spiritualiter resurgunt, horum causa, quod ante fuerint in morte, fuit vita in peccatis regnantibus. Qui apud Johannem resurgunt, horum causa mortis non fuit vita in peccatis regnantibus, sed potius confessio Christi & non-adoratio bestie: Ergo qui apud Johannem resurgunt, non resurgunt spiritualiter. Negatur utraque præmissarum: Quippe, quod ad Majorem attinet, absit ut omnes qui spiritualiter surgunt, semper ante actum resurrectionis vixerint in peccatis regnantibus: quippe etiam pientissimi homines quotidie spiritualiter debent resurgere, quoad ulteriorem gradum, unde horum resurrectioni non opponi potest mors in peccatis, sed minor gradus resurrectio-*

rectionis spiritualis. Minor quidem vera est de illis qui dicuntur πεπελεκισμένοι; at illis apud Johannem non tribuitur prima resurrectio; sed saltem de ipsorum ψυχῶν dicitur, quod vixerint. Deinde mors hic æquivoce sumitur, cum enim apud Johannem causa mortis horum allegatur testimonium Jesu, non intelligitur, mors opposita primæ resurrectioni, de quâ loquitur Major: sed ipsa mors decollationis, quæ cum illâ morte nihil commune habet. Quod verò attinet illos qui non adorabant bestiam, horum causa mortis nec fuit illa adorationis recusatio, siquidem hoc in textu nusquam dicitur, nec etiam ut alia detur, opus est, cum prima resurrectio non semper præsupponat mortem in peccatis; sed sæpe etiam minorem tantum gradum in vitâ spirituali. Hi autem sunt præcise illi, quibus attribuitur resurrectio prima, non vero Martyres, etiamsi illud totis viribus urgeat D. Animadvertens, quod tamen antequam urgeretur ex textu sufficienti ratione fuisset deducendum: Contrarium autem satis jam declaratum & ostensum est. Id enim rem plane nondum evincet, quod Apoc. II. 8. ἐξήσεν significet, resurrexit, inde enim plus non sequitur, quam quod forte eodem modo verbum hoc possit in Apoc. xx. intelligi. Illud forte autem solvitur per non forte, quamdiu nondum graviore talis explicationis rationes sunt adductæ. Manet ergo quod illi tantum resurrexerint à peccatis, qui non adorabant bestiam, quippe illi eo ipso quod Antichristo invalescenti subicere se noluerunt, Christo eo firmiter adhæserunt, atque ita quotidie ulterius a peccatis resurrexerunt: Ne autem quem moveat, quod cum aliis Viris Celeberrimis illud ἀπερσεκύνησαν per adorabant vertam, notandum est, quod utique Græcus ille Aoristus significationem Imperfecti juxta omnes

Grammaticos admittat. quemadmodum eadem etiam hoc ipso loco occurrit in Aoristis ἐζησαν & ἐβασίλευσαν.

CXX. Atque ita palmarium illud Chiliastarum propugnaculum feliciter Deo adjuvante superatum est. Quæ enim adhuc restant leviuscula sunt, & facili negotio dilui possunt. Vix enim credo multum aliquem posse movere, quæ deinceps subjungit D. Animadvertens, scilicet: *Ubinam spiritualiter resurgentes cum Christo M. annos vixerunt aut regnarunt? cum nemo fidelium M. annos unquam vixerit?* Argumentum erit: Quicumq; in M. annis Apocalypticis regnant, vivunt per M. annos: Nemo autem huc usque per M. annos vixit: Ergo Nemo in M. annis Apocalypticis huc usque regnavit. Respondeo negando Majorem, potuerunt enim regnare in posteris: Imo sensus potius talis est: In illis M. annis de quibus Apostolo sermo est, illi qui bestiam non adorabant, cum Christo vivebant & regnabant; non autem id intenditur, ut singuli per totum illud millennium regnaverint. Excipitur, *propositionem Johanniticam: Beatus ille & sanctus, esse propositionem universalem, omni credenti applicandam, unde non M. sed quinque M. annos spiritualiter illi resurgentes jam tum in posteris semper regnarint, cum nemo spiritualiter resurgens, ubi fuerit, & in qua etiam temporis differentiâ fuerit, ab hac beatitudine & promissione universali excludi debeat.* Respondeo, Propositionem quidem istam universalem esse, at subjectum restringi debere ad illos, de quibus sermo est, scilicet, qui in eo millennio à peccatis resurrexerunt, eo ipso quod non adorabant bestiam, ut sensus sit: Illi igitur, qui eo tempore à peccatis resurgent, non submittendo se imperio Antichristi, erunt homines beati & sancti regnabuntq; & sacerdo-